

A 236 1/04

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36179

Kl. 53 c, 1

Zakłady Mięsne w Poznaniu *)

(Poznań, Polska)

Kojec do suszenia wyrobów mięsnych, szczególnie szynek

Udzielono patentu z mocą od dnia 18 sierpnia 1952 r.

Przedmiotem wynalazku jest kojec przeznaczony do suszenia i dojrzewania wyrobów mięsnych, a zwłaszcza szynek, które po zaprawieniu i uwędzeniu wymagają odleżenia w celu dojrzewania.

Dotychczas w celu przeprowadzenia dojrzewania wyrobów mięsnych, a zwłaszcza szynek stosowano kojce trwale przytwierdzone do ścian lub sufitów, zbijane gwoździami lub wykonane w inny trwały sposób. Kojce takie wykazywały jednak znaczne wady i były trudne do czyszczenia, co odbijało się na jakości towaru, który ulegał niekiedy zakażeniu przez nieczystości i pozostałości nagromadzone w szczelinach kojcy wokoło części żelaznych i gwoździ. Przede wszystkim brak odpowiedniej przepustowości dla powietrza wskutek przylegania towaru do ścian pomieszczenia, w którym umieszczone były kojce, odbijało się bardzo niekorzystnie na dojrzewaniu szynki.

Kojec według wynalazku pozwala na uniknięcie wszystkich wyżej wymienionych niedogodności, dzięki temu, że budowa jego pozwala na całkowite rozbieranie i przenoszenie go. W kojcu według wynalazku powietrze ma dostęp ze wszystkich stron. Po przeprowadzeniu dojrzewania pewnej partii towaru, kojec może być z łatwością rozebrany na elementy składowe, które można dokładnie oczyścić i poddać dezynfekcji.

Tak wykonany kojec przenośny posiada ponadto i tę dogodność w odróżnieniu od kojców stałych, że może być umieszczany podczas trwania dojrzewania w rozmaitych punktach pomieszczenia służącego jako dojrzewalnia i być zawsze wystawiony na najkorzystniejsze oddziaływanie powietrza czy prądów gazów w wędzarni.

Na załączonych rysunkach przedstawiono przykładowo kojec według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia schematycznie kojec w stanie złożonym od strony frontowej; fig. 2 — widok schematyczny tegoż kojca z boku; fig. 3 — schematycznie kojec w widoku z góry; fig. 4 — kojec częściowo w przekroju z uwidocznieniem sposobu złożenia poszczególnych części; fig. 5 — wi-

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są Jan Pawlak Antoni Krysztofak.

dok kojca przy odmiennym osadzeniu niektórych elementów składowych, również w przekroju w widoku z boku; fig. 6 — kojec podobnie jak fig. 3 z góry, jednakże z uwidocznieniem sposobu złożenia poszczególnych części; fig. 7 i 7a — elementy składowe stanowiące filary kojca w widoku z przodu i z boku; fig. 8 i 8a — widok z boku i w przekroju wzdłuż linii I—I poprzecznic stanowiących podporę przewiewnej podłogi żeberkowej kojca; fig. 9 — widok z boku elementu żeberkowego służącego do wykonania przewiewnej podłogi kojca; fig. 10 i 10a — widok z góry i w przekroju listew podłużnych górnych z otworami przelotowymi; zaś fig. 10b — w przekrojach wzdłuż linii II—II i II'—II'; fig. 11 i 11a — widok z góry i w przekrojach listew podłużnych dolnych; zaś fig. 11b — w przekrojach wzdłuż linii III—III i III'—III'; fig. 12 i 12a — przekrój listew poprzecznych górnych; zaś fig. 13 i 13a — listew poprzecznych dolnych; fig. 14 i 15 — widok elementów żeberkowych o czworokątnym przekroju; zaś fig. 16, 16a, 17 i 17a — kliny do umocowania listew lub innych elementów konstrukcyjnych kojca na filarach.

Kojec według wynalazku składa się z elementów zachodzących jedne w drugie, dzięki ich zaopatrzeniu w odpowiednie otwory do wzajemnego przetykania lub osadzania poszczególnych elementów konstrukcyjnych lub ich części oraz do przetykania klinów zamocowujących.

Spśród elementów składowych kojca według wynalazku filary 1 są umieszczane zazwyczaj na narożnikach i pośrodku podłużnej ściany 1 są zaopatrzone w otwór 2 (fig. 7 i 7a) do przetykania poprzecznic 8 oraz w otwory klinowe 3, 4, 5, 6, przy czym otwór klinowy 4 jest wydłużony w kierunku pionowym. Niektóre z otworów filara 1 posiadają skośne ściany 2', 3' i 4' w celu lepszego zaklinowania składanych części.

Dalszymi podstawowymi elementami rozbieżnego kojca są poprzecznicę 8 wykonane najkorzystniej w postaci płaskiej belki zaopatrzonej w wykroje 9, 9' (fig. 8 i 8a) zaczepiające o krawędzie otworu 2 filarów 1. Poprzecznicę 8 posiadają na górnej swej krawędzi wykroje 10, w które zazębiają się wykroje 12, 13, 13' (fig. 9) żeberek stanowiących podłogę kojca. Do utrzymania całości służą listwy podłużne i poprzeczne dolne i górne, przy czym listwy poprzeczne dolne 14 posiadają otwory przelotowe 15, 15' dla filarów i wyżłobienia 16 (fig. 13 i 13a) do osadzenia w nich żeberek 26 lub 27. Listwy poprzeczne pośrednie lub górne 17 posiadają otwory przelotowe 18, 18' dla filarów 1, jak i otwory przelotowe 19 (fig. 12 i 12a) dla żeberek 26, 27 stan-

wiających poprzeczne ściany kojca. Podobnie są wykonane listwy podłużne zaopatrzone w otwory przelotowe 21, 21', 21'' dla filarów oraz wyżłobienia 22 (fig. 11 i 11a) do osadzenia w nich żeberek 26, 27 stanowiących ścianę podłużną kojca. Listwa podłużna 20 może posiadać oczywiście więcej aniżeli 3 otwory przelotowe 21, 21', 21'', gdyż kojec może być dowolnej długości i może być wsparty dowolną liczbą filarów 1. Listwy podłużne górne 23 są podobnie wykonane jak listwy poprzeczne górne 17 i posiadają otwory przelotowe 24, 24', 24'' dla filarów 1, jak i otwory 25 (fig. 10 i 10a) do przetykania żeberek 26, 27 stanowiących ściany podłużne kojców.

Kojec według wynalazku może posiadać otwory włazowe z frontu i z tyłu kojca niezamknięte, jak to uwidoczniono na fig. 1 lub też zagrodzone, jak to uwidoczniono na fig. 5, do pewnej tylko wysokości filarów lub też całkowicie zamknięte, przy czym ładowanie kojca odbywa się wtenczas przez górne wolne otwory (fig. 3). Gdy kojce posiadają przednie i tylne otwory zamknięte ścianą żeberkową z żeberek 27 nieco krótszych od żeberek 26, to otrzymuje się przestrzeń wewnątrz kojca ograniczoną ścianami żeberkowymi ze wszystkich stron z tym jednak, że od przodu i tyłu kojca, ściany te sięgają jedynie pewnej wysokości, wyznaczonej położeniem otworów 3 i 6 w filarach 1.

Posiadając tak wykonane elementy składowe, zestawzić można kojec według wynalazku bez użycia jakichkolwiek części łączących w postaci gwoździ, czy innych łączników, przy czym wszystkie części tak gładkie, jak i zaopatrzone w otwory dają się nadszyczyć łatwo oczyścić, gdyż nie posiadają żadnych zagłębień trudno dostępnych dla szczotki, strumienia wody czy ewentualnie narzędzia.

Chcąc zestawzić kojec według wynalazku w myśl fig. 1—3 postępuje się w następujący sposób. Filary 1 zestawia się parami w odpowiedniej liczbie, przetykając przez otwory 2, poprzecznicę 8 tak, by wykroje 9, 9' zazębiały się z otworami 2 na dolnych ich krawędziach. Posiadając np. trzy pary tak złączonych filarów 1, rozstawia się je w odpowiedniej odległości od siebie i umieszcza na zawieszonych poprzecznicach 8 żeberka 11 tak, że zachodzą np. swym wykrojem 12 w odpowiedni otwór 10 środkowej poprzecznicę 8, zaś wykrojami 13, 13' opierają się na odpowiednich wykrojach 10 w pierwszej i trzeciej poprzecznicę 8, umocowanych w pierwszej i trzeciej parze filarów 1. Na filary 1 nasuwa się następnie dolne listwy podłużne 20 otworami 21, 21', 21'' przesuwając je do samego spodu, po czym ponownie na filary nakłada się przetykając przez otwory

15, 15' dolne listwy poprzeczne 14, tworząc w ten sposób sztywno złączony spód kojca. Następnie w otworach 5 wszystkich filarów 1 umieszcza się kliny 7, po czym nasuwa się na nie otworami 24, 24', 24" górne listwy podłużne 23 oraz na te ostatnie przetykając znów przez odpowiednie otwory 18, 18' górne listwy poprzeczne 17, po czym dociska się całość wsuwając w wolną przestrzeń otworu 4 każdego filara 1 klin 7', którym dociska się i usztywnia całą tak uzyskaną konstrukcję. Następnie przez otwory 25 górnych listew podłużnych przetyka się żeberka 26 aż do osadzenia ich dolnych końców w wyżłobieniach 22 dolnych listew podłużnych 20, tworząc w ten sposób podłużne ściany kojca. Można zamknąć obydwie otwory, tylny i przedni kojca według fig. 1, przetykając również przez otwory przelotowe 19 żeberka 26 i osadzając ich dolne końce w wyżłobieniach 16 poprzecznych listew dolnych 14, zamykając w ten sposób zupełnie wszystkie ściany z przodu i z tyłu kojca. Chcąc wykonać kojec z przednimi i tylnymi otworami częściowo tylko zamkniętymi, należy przed nałożeniem górnych listew podłużnych i poprzecznych umieścić w otworach 6 w przedniej i tylnej parze filarów 1 kojca kliny 7, po czym nasuwa się na filary dodatkowe listwy poprzeczne 17, nasuwając je otworami 18, 18' na filary 1 aż do oparcia ich na klinach 7, po czym części te zamocowuje się za pomocą klinów 7'. Posiadając z przodu i z tyłu, jak to uwidoczniło na fig. 5, osadzone pośrednie poprzeczne listwy 17, należy wsunąć w otwory przelotowe 19 krótsze żeberka 27, osadzając ich dolne końce w wyżłobieniu 16 poprzecznych listew dolnych 14. Resztę elementów umieszcza się jak wyżej opisano.

Zestawiając tak kojec, otrzymuje się przestrzeń ograniczoną ścianami żeberkowymi od spodu i z boków, którą można dowolnie wypełnić towarem, zapewniając przepływ powietrza poprzez kojec ze wszystkich stron.

Kojce według fig. 1—3 mogą np. sięgać swymi wymiarami do wysokości piersi człowieka średniego wzrostu, zaś kojce wykonane według fig. 4—6 mogą być wyższe, gdyż ładowanie kojców odbywać się może przednim i tylnym otworem kojca częściowo tylko zamkniętym.

Przedmiot według wynalazku nie ogranicza się oczywiście jedynie do odmian konstrukcyjnych uwidoczniionych na rysunkach, gdyż kojce według wynalazku można z powodzeniem wykonać w szczegółach inaczej aniżeli opisano i pokazano. Tak np. pręty jak filary mogą posiadać przekrój niekoniecznie czworokątny lecz okrągły lub wielokątny, przez co nie wykroczy się poza ramy wynalazku. Kojec według wynalazku można

oczywiście również zastosować do innych celów aniżeli wskazanych w powyższym opisie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Kojec do suszenia wyrobów mięsnych, szczególnie szyniek, znamieny tym, że jest wykonany z elementów składowych w postaci filarów (1), poprzecznic (8), listew podłużnych (20, 23) oraz poprzecznych (14, 17), żeberek (11, 26 i 27) oraz klinów (7, 7') zaopatrzonych w odpowiednie otwory lub wykroje tak wykonane, że elementy składowe łączą się ze sobą.
2. Kojec według zastrz. 1, znamieny tym, że filary (1) posiadają otwory (2, 3, 4, 5, 6) rozmieszczone na rozmaitych wysokościach, pozwalające na osadzenie listew na rozmaitych wysokościach.
3. Kojec według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że poprzecznic (8) posiadają wykroje (9, 9') wsuwane w odpowiednie otwory (2) filarów (1), przy czym górna krawędź poprzecznic (8) posiada wykroje (10) do osadzenia żeberek, stanowiących przewiewną podłogę kojca.
4. Kojec według zastrz. 1—3, znamieny tym, że żeberka (11) stanowiące przewiewną podłogę kojca, posiadają wykroje (12, 13, 13') zażębiające się z odpowiednimi wykrojami (10) poprzecznic (8) i warunkujące rozstawienie tych poprzecznic.
5. Kojec według zastrz. 1—4, znamieny tym, że dolne listwy podłużne i poprzecznic są zaopatrzone w otwory przelotowe (15, 15', 21, 21', 21") dla filarów (1), przy czym wyżłobienia (16, 22) są wykonane w postaci wykrojów, w które zachodzą nieprzelotowe żeberka (26) i (lub) (27).
6. Kojec według zastrz. 1—5, znamieny tym, że listwy górne i (lub) pośrednie posiadają otwory przelotowe (18, 18', 24, 24', 24") dla filarów (1) oraz otwory przelotowe (19, 25) dla dowolnych żeberek (26) i (lub) (27).
7. Kojec według zastrz. 1—6, znamieny tym, że elementy składowe posiadają otwory np. (2, 3, 4) zaopatrzone w ścianki (2', 3', 4') ukośne w celu lepszego umocowania klinów (7, 7').
8. Odmiana kojca według zastrz. 1—7, znamienna tym, że posiada dowolną liczbę otworów przelotowych dla filarów w częściach, zwłaszcza listwach podłużnych (20, 23) w zależności od ich długości, przy czym żeberka (11) posiadają odpowiednio dostosowaną liczbę wykrojów (12).

Zakłady Mięsne w Poznaniu
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

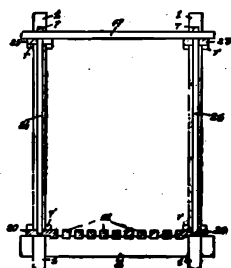

Fig. 1

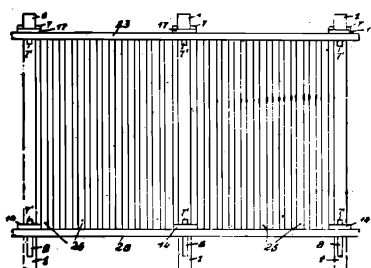

Fig. 2

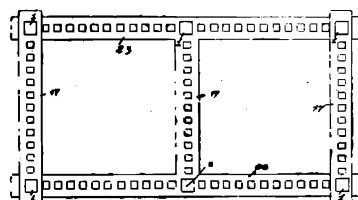

Fig. 3

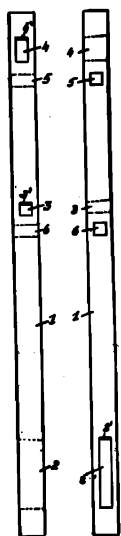

Fig. 7 Fig. 7a

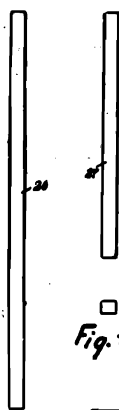

Fig. 14

Fig. 15

Fig. 16

Fig. 16a

Fig. 17

Fig. 17a

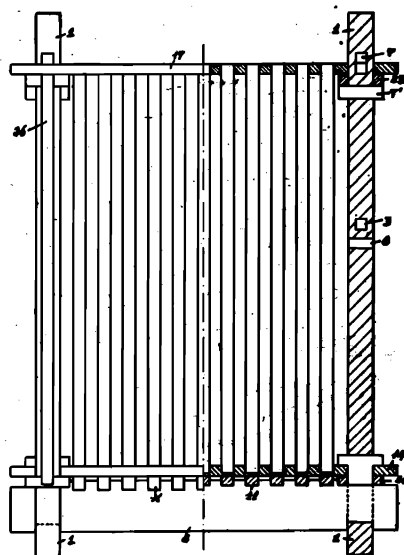

Fig. 4

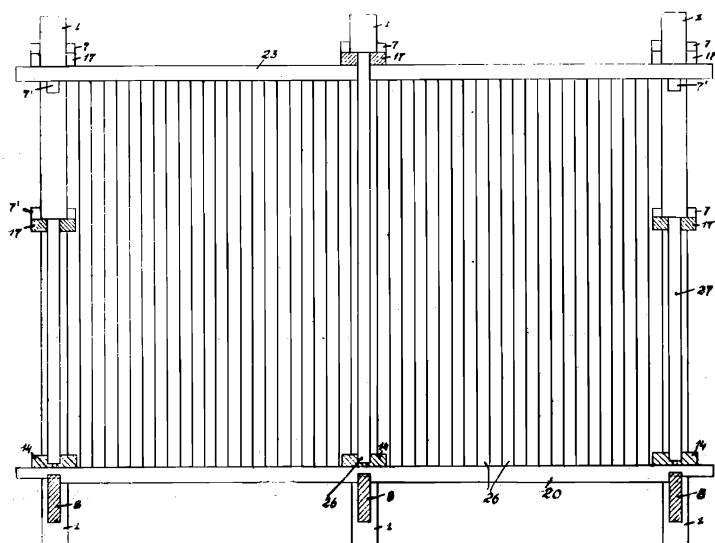

Fig. 5

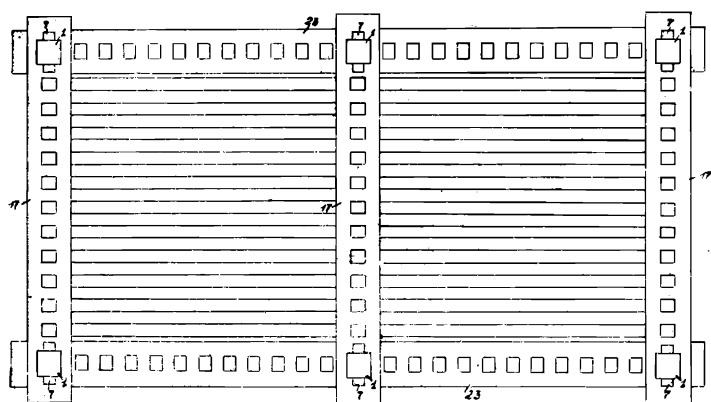

Fig. 6

